

גוי קדוש

ויקרא (פרשת קדושים) פרק כ פסוק כג

ולא תלכו בבחקת הגוי אשר אני משלח מפניכם כי את-כל-אלה עשו ואקץ בם

ויקרא (פרשת אחרי מות) פרק יח פסוק ג

כמעשה ארץ-מצרים אשר ישבתם-בה לא תעשו וכמעשה ארץ-כנען אשר אני מביא אתכם לשמה לא תעשו ובחקתיהם לא תלכו

באור הגר"א יורה דעה סימן קעח ס"ק ז

ותורף דבריהם דשני חקים הן אחד לשם עבודת כוכבים וזה אסור אף בדכתיבא באורייתא ואחד בדברים של הבל ושטות וזה מותר דוקא בדכתיבא באורייתא

שמות (פרשת יתרו) פרק יט פסוק ה - ו

(ה) ועתה אם-שמעו תשמעו בקלי ושמרתם את-בריתי והייתם לי סגלה מכל-העמים כי-לי כל-הארץ

(ו) ואתם תהיו-לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל-בני ישראל

שו"ת הרמב"ם הלכות תעניות פרק ה הלכה יד

[יד] שאלה אם מותר לשמוע משירי הערבי וכן הזמר בכלל

תשובה ידוע כי עצמות הזמר ושל כלי השיר הכל אסור ואף אם לא יחובר עליהם דבור כלל כמו שאמרו (סוטה מח א) אודנא דשמעא זמרא תעקר וכבר באר התלמוד (גיטין ז א) שאין חלוק בשמיעת הזמר בין שמזמרים בפה או שמנגנים בכלי שיר או שהוא ניגון בעלמא חוץ מן התפלה שמסייע ומעורר הנפש לשמחה ולתוגה אסור כמו שזכרנו והם סמכו דבריהם אל אזהרת הנביא שאמר אל תשמח ישראל אל גיל כעמים. והטעם לזה בארנו היטב לפי שזה כח התשוקה ראוי להכניעו ולרדות בו בפרך ובמתג ורסן עדיו לבלום לא שינתן לו יתרון ולהחיות את מתו ואל יושגח אל אחד היוצא מן הכלל שאלו הענינים שומרים נפשו וממהרים השגת שכלו ומכניע עצמו לדברים אלהיים כי החכמה המחוקקת אמנם תכתוב חוקותיה בערך אל הכלל ואל הרוב של בני אדם דברו חכמים בהווה וכבר בארו זאת לנו הנביאים ודברו דרך גינוי על השמוש של כלי השיר ר"ל שמיעתם לתכלית העבודה והוא אמרם ז"ל הפרטים על פי הנבל כדוד חשבו להם כלי שיר ואנחנו כבר בארנו בפירוש למסכת אבות (פ"א משנה ט"ז) שאין הפרש בין דיבורים שנאמרו בעברית או בערבית כי הם אמנם אסורים או מותרים רק בערך אל הענין המבוקש בדיבורים האלה וכל דבר טפשות בעצמו שמיעתו אסורה אפילו אינו אלא דיבור לבד ואם יחובר אליו זמר יש כאן שלשה איסורים איסור שמיעת הטפשות נבלות פה ואיסור שמיעת הנגון ר"ל זמרא בפומא ואיסור שמיעת כלי שיר ואם הוא זה במקום ששותין יין יש איסור רביעי וזו אמרו יתעלה והיה כנור ונבל תף וחליל ויין משתיהם ואם משמיע הזמירות היא אשה הנה יש כאן אסור חמישי על פי מאמרם ז"ל קול באשה ערוה ומכ"ש אם מזמרת בקולה. וכבר יתבאר אמתת כל זה במופת והוא כי התכלית המבוקש בנו שנהיה גוי קדוש ולא יהיה לנו לא מעשה ולא דבור כי אם לפי השלמות או במה שמביא אל השלמות לא בהרחקת הכוחות הרוחניות מן כל טוב ולא בנטיה לדברים של צחוק ושחוק. וכבר בארנו זה הענין בספר המורה (ח"ג פ"ח) מה שהוא די בחלק האחרון ממנו בדברים שהם מופתיים אצל בעלי מעלות השכל ומה שזכרו

הגאונים ז"ל הוא הזמר של דברי שירות ותשבחות כמו שזכר בעל הלכות ז"ל ואולם דבר מגונה בהא חס
ושלום לא נשמע זאת בישראל לא מן גאון ולא מן הדיוט

רמב"ם הלכות עבודה זרה פרק יא הלכה א

אין הולכין בחקות העובדי כוכבים ולא מדמין להן לא במלבוש ולא בשער וכיוצא בהן שנאמר ולא תלכו
בחקות הגוים, ונאמר ובחקותיהם לא תלכו, ונאמר השמר לך פן תנקש אחריהם, הכל בענין אחד הוא
מזהיר שלא ידמה להן, אלא יהיה הישראל מובדל מהן וידוע במלבושו ובשאר מעשיו כמו שהוא מובדל
מהן במדעו ובדעותיו, וכן הוא אומר ואבדיל אתכם מן העמים, א לא ילבש במלבוש, המיוחד להן, ולא
יגדל ציצית ראשו כמו ציצית ראשם, ולא יגלח מן הצדדין ויניח השער באמצע כמו שהן עושין וזה הנקרא
ב בלורית, ולא יגלח השער מכנגד פניו מאזן לאזן ויניח הפרע מלאחריו כדרך שעושין הן, ולא יבנה
מקומות כבנין היכלות של עכו"ם כדי שיכנסו בהן רבים כמו שהן עושין, וכל העושה אחת מאלו וכיוצא בהן
לוקה

עבודת המלך הלכות עבודה זרה פרק יא הלכה א

וכן הוא אומר ואבדיל אתכם מן העמים. והוא מיותר לכאורה לגמרי והנה מדברי רבנו נראה ברור דלאו
דבחוקותיהם לא תלכו קאי על כל האומות בכל הזמנים

ספר מורה הנבוכים חלק ג פרק לא

מבני אדם אנשים שיכבד עליהם נתינת סבה למצוה מן המצות, והטוב אצלם שלא יושכל למצוה ולאזהרה
ענין כלל, ואשר יביאם אל זה הוא חלי שימצאוהו בנפשם לא יוכלו להגות בו ולא ידעו לומר אותו, והוא,
שהם יחשבו שאם יהיו אלו התורות מועילות בזה המציאות ומפני כך נצטוינו בהם, יהיו כאלו באו
ממחשבות והשתכלות בעל שכל, אמנם כאשר יהיה דבר שלא יושכל לו ענין כלל ולא יביא לתועלת, יהיה
בלא ספק מאת השם כי לא יביא מחשבת אדם לדבר מזה, כאילו אלו חלושי הדעת היה האדם אצלם
יותר שלם מעושהו, כי האדם הוא אשר יאמר ויעשה מה שמביא לתכלית אחת, והשם לא יעשה כן אבל
יצונו לעשות מה שלא יועילנו עשותו ויזהירנו מעשות מה שלא יזיקנו עשותו, חלילה לו חלילה, אבל הענין
בהפך זה, והכונה כלה להועילנהו כמו שביארנו מאמרו לטוב לנו כל הימים לחיותנו כהיום הזה, ואמר
אשר ישמעון את כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה, כבר באר שאפילו החוקים
כלם יורו אל כל הגוים שהם בחכמה ובתבונה, ואם יהיה ענין שלא יודע לו סבה ולא יביא תועלת ולא
ידחה נזק, למה יאמר במאמינו או בעושהו שהוא חכם ונבון וגדול המעלה ויפלאו מזה האומות

רמב"ם הלכות עבודה זרה פרק א הלכה א

בימי אנוש טעו בני האדם טעות גדול ונבערה עצת חכמי אותו הדור ואנוש עצמו מן הטועים היה, וזו
היתה טעותם, אמרו הואיל והאלהים ברא כוכבים אלו וגלגלים להנהיג את העולם ונתנם במרום וחלק
להם כבוד והם שמשמים המשמשים לפניו ראויין הם לשבחם ולפארם ולחלוק להם כבוד, וזהו רצון האל
ברוך הוא לגדל ולכבד מי שגדלו וכבודו, כמו שהמלך רוצה לכבד העומדים לפניו וזהו כבודו של מלך, כיון
שעלה דבר זה על לבם התחילו לבנות לכוכבים היכלות ולהקריב להן קרבנות ולשבחם ולפארם בדברים
ולהשתחוות למולם כדי להשיג רצון הבורא בדעתם הרעה, וזה היה עיקר עבודת כוכבים, וכך היו אומרים
עובדיה היודעים עיקרה, לא שהן אומרים שאין שם אלוה אלא כוכב זה, הוא שירמיהו אומר מי לא ייראך
מלך הגוים כי לך יאתה כי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם מאין כמוך ובאחת יבערו ויכסלו מוסר הבלים
עץ הוא, כלומר הכל יודעים שאתה הוא לבדך אבל טעותם וכסילותם שמדמים שזה ההבל רצונך הוא

רד"ק ירמיהו פרק י פסוק ח

(ח) ובאחת - חכמי העכו"ם כאחת יבערו ויכסלו שהם מיסרים העם לעבוד הפסילים שהם הבלים ועץ כי הוא מרוקע בכסף וזהב ואין לו פעולה בעצמו כי הוא עשוי מן השפל שבנמצאות והוא הדומם כי הנמצאות שלשה חי צומח דומם

רמב"ן דברים (פרשת ואתחנן) פרק ו פסוק יג

וראיתי עוד בתנחומא אמר להן הקדוש ברוך הוא לישראל לא תהיו סבורין שהותר לכם להשבע בשמי, אפילו באמת אין אתם רשאים להשבע בשמי אלא אם יהיו בך כל המדות הללו, את ה' אלהיך תירא, שתהיה כאותן שנקראו יראי אלהים אברהם יוסף איוב, ואותו תעבוד, שתהא מפנה עצמך לתורה ולמצות ולא יהיה לך עבודה אחרת לכך נאמר ואותו תעבוד

ויהיה פירוש "ואותו תעבוד" לדעתם, שתהיה לו בכל עת כעבד הקנוי המשרת לפני אדוניו תמיד שעושה מלאכת רבו עיקר וצרכי עצמו עראי, עד שיבא מזה מה שאמרו (אבות ב יב) וכל מעשיך יהיו לשם שמים, שאפילו צרכי גופו לשם עבודת האל יהיו, יאכל וישן ויעשה צרכיו כדי קיום הגוף לעבוד ה'. כענין שאמרו (בראשית רבה ט ו), והנה טוב מאד, זו שינה, וכי שינה טובה היא, מתוך שהוא ישן קמעא הוא עומד ועוסק בתורה. ויתכוין בכל צרכי הגוף למקרא שכתוב (תהלים קמו ב) אהללה ה' בחיי אצמרה לאלהי וגו', וזה פירוש נכון

פירוש המשנה לרמב"ם מסכת אבות - שמונה פרקים פרק ה

ראוי לאדם להעביד כוחות נפשו כולם לפי הדעת, כפי שהקדמנו בפרק אשר לפני זה, ולשים לנגד עיניו תכלית אחת, והיא: השגת ה', יתפאר ויתרומם, כפי יכולת האדם, רצוני לומר: ידיעתו. וישים פעולותיו כולן, תנועותיו ומנוחותיו וכל דיבוריו, מביאים אל זאת התכלית, עד שלא יהיה בפעולותיו בשום פנים דבר מפועל ההבל, רצוני לומר: פועל שלא יביא אל זאת התכלית

וכבר כללו החכמים עליהם השלום זה הענין כולו בקצר שבאמרים, והקיפו הענין הקפה שלימה עד מאד, עד שאתה, אם תבחן קוצר אותן המילים, איך הביעו זה הענין הגדול והעצום אשר כבר חברו בו חיבורים ולא הכילוהו - תדע שנאמר בכח אלוהי בלא ספק. והוא אומרם בציווייהם: "וכל מעשיך יהיו לשם שמים":::;::: "שמים